

Dosarul nr. 2ra-986/22
(2-20138156-01-2ra-20072022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu și reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Daniel Pantea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maxim Caminschi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea documentului executoriu în termen rezonabil, încasarea dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral precum și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică,

împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a fost respinsă cererea de apel depusă de reprezentantul lui Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu, a fost casată integral hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii depuse, cu dispunerea încasării de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Maxim Caminschi a dobânzii legale de întârziere pentru neexecutarea în termen a deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, întârzierea până la 27 noiembrie 2020, în mărime de 5627 lei și 39 de bani. În rest, acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 04 noiembrie 2020, Maxim Caminschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea documentului executoriu în termen rezonabil, încasarea dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral precum și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de 27 noiembrie 2020 a fost executată efectiv decizia din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce se confirmă prin extrasul din contul bancar al reclamantului.

Ulterior, la data de 28 ianuarie 2021, reclamantul și-a concretizat cerințele din acțiune, solicitând încasarea la situația de până la 27 noiembrie 2021 a sumei în

mărime de 6818 lei și 91 de bani, cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare calculată conform art. 619 din Codul civil în redacția Legii din 06 iunie 2002 (4113 lei și 83 de bani - pentru perioada 26 februarie 2016 - 28 februarie 2019) și conform art. 942 din Codul civil modernizat (2705 lei și 08 bani - pentru perioada 01 martie 2019 - 27 noiembrie 2020), a sumei în mărime de 2950 euro, drept despăgubire a prejudiciului moral cauzat și suma în mărime de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

A considerat reclamantul drept neîntemeiată afirmația Ministerului Justiției al RM precum că termenul de executare a documentului executoriu a început să curgă din data primirii cererii reclamantului de către Ministerul Justiției al RM, care a fost depusă împreună cu titlul executoriu la data de 06 octombrie 2020, în condițiile în care ține de obligația instanței de judecată să prezinte din oficiu titlul executoriu, emis în baza hotărârii judecătorești definitive spre executare Ministerului Justiției al RM.

A mai notat reclamantul că potrivit jurisprudenței înaltei Curți, plata cu întârziere a sumelor datorate prin procedura de executare forțată nu rezolvă refuzul prelungit al autorităților naționale de a se conforma hotărârii și nu constituie o despăgubire adecvată (Scordino împotriva Italiei (nr.1) MC), pct.198), iar atitudinea autorităților de a impune reclamantului un avans al taxelor pentru deschiderea procedurii de executare a unei hotărâri obligatorii în favoarea sa, fără a ține seama de lipsa de finanțe a acestuia, impune asupra părții interesate o povară excesivă și îi limitează dreptul de acces la instanță astfel încât acest drept este atins în însuși fondul său (Apostol împotriva Georgiei, pct. 65).

Totodată, a comunicat reclamantul că, la capitolul determinării cuantumului prejudiciului cauzat, urmează a fi luată ca bază opinia Curții Supreme de Justiție anume pe această categorie de cauze, ce rezultă din aplicarea corectă și uniformă a Legii RM nr. 87 din 21 aprilie 2011, publicată pe pagina oficială a Curții (www.csj.md).

A precizat reclamantul că potrivit deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată încălcarea dreptului lui Maxim Caminschi la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, concomitent fiind încasat din bugetul de stat în beneficiul lui Maxim Caminschi, suma în mărime de 10 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, care a devenit definitivă și executorie din momentul pronunțării, chiar dacă ulterior a fost contestată în ordinea de recurs, fapt care suspendă executarea actului judecătoresc definitiv, dar nu și absolvă debitorul de la obligația compensării prejudiciului în cazul respingerii recursului. Recursul declarat de Ministerul Justiției al RM împotriva deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat ca fiind inadmisibil, astfel încât întârzierea executării actului judecătoresc definitiv urmează a fi constatată la expirarea a 3 luni din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, perioada oferită prin Lege pentru executare benevolă (art. 68 alin. (1) al Legii RM nr.181 din 25 iulie 2014), și anume începând cu data de 26 februarie 2016.

A mai indicat reclamantul că potrivit Jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, CEDO, în cazurile de neexecutare, mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat este de aproximativ 600 euro pentru 12 luni de întârziere (300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere).

Având în vedere că termenul stabilit pentru executarea hotărârii din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a expirat la data de 25 februarie 2016, iar decizia nominalizată a fost executată la data de 27 noiembrie 2020 - perioada de întârziere constituie 59 de luni, cuantumul prejudiciului moral estimat constituie suma în mărime de 2950 euro, echivalentă în lei conform cursului BNM la data executării.

A mai relatat reclamantul că, întârzierea executării obligației pecuniare după ce aceasta a devenit scadentă dă dreptul reclamantului de a solicita dobânda de întârziere pentru întreaga perioadă de întârziere, inclusiv: 26 februarie 2016 - 28 februarie 2019, potrivit prevederilor art. 619 alin. (1) Cod civil, în redacția Legii din 06 iunie 2002, reieșind din 5% peste rata BNM și de la 01 martie 2019 - 27 noiembrie 2020, potrivit prevederilor art. 942 Cod civil, în redacția Legii din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 01 martie 2019, reieșind din 9% peste rata BNM.

A solicitat reclamantul Maxim Caminschi: încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul reclamantului Maxim Caminschi a sumei în mărime de 6818 lei și 19 bani, cu titlu de dobândă de întârziere; încasarea de la Ministerul Justiției al RM prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul reclamantului a sumei în mărime de 2950 euro, cu titlu de reparare a prejudiciului moral; încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

S-a încasat din bugetul de stat al RM, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Maxim Caminschi a sumei în mărime de 6818 lei și 91 de bani, cu titlu de dobândă de întârziere în perioada: 26 februarie 2016 până la 27 noiembrie 2020, a sumei în mărime de 10 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată proporțional părții admise, prin încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei, iar în total suma în mărime de 19 818 lei și 91 de bani.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 09 aprilie 2021, avocatul Denis Grecu, în interesele apelantului Maxim Caminschi a declarat apel împotriva hotărârii din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La data de 07 aprilie 2021, Ministerul Justiției al RM, a declarat apel împotriva hotărârii din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al RM, a fost respinsă cererea de apel depusă de reprezentantul lui Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu, a fost casată integral hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii depuse, cu dispunerea încasării de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui

Maxim Caminschi a dobânzii legale de întârziere pentru neexecutarea în termen a deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, întârzierea până la 27 noiembrie 2020, în mărime de 5627 lei și 39 de bani. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, instanța de fond a dat o apreciere parțial corectă raportului juridic stabilit între părți, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

La caz, Colegiul a atestat că prin decizia irevocabilă din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatăată încălcarea dreptului lui Maxim Caminschi la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, concomitent fiind încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Maxim Caminschi a sumei în mărime de 10 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin încheierea irevocabilă din 06 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-462/16, recursurile declarate de Maxim Caminschi și Ministerul Justiției al RM, au fost declarate inadmisibile (f.d.15-17).

Iar, la data de 27 noiembrie 2020, decizia din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, nr. 2a-2339/15 a fost executată, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 206 din 27 noiembrie 2020 (f.d.105).

Reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, ulterior concretizată Maxim Caminschi a solicitat de la Ministerul Justiției al RM încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 6818 lei și 19 bani, pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare calculată conform art. 619 alin.(1) din Codul civil în redacția de până la 01 martie 2019 (4113 lei și 83 de bani - pentru perioada 26 februarie 2016 - 28 februarie 2019) și art. 942 din Codul civil în redacția din 01 martie 2019 (2705 lei și 08 bani, perioada 01 martie 2019 - 27 noiembrie 2020), repararea prejudiciului moral în mărime de 2950 euro conform cursul BNM la data executării, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Cu referire la dobânda legală de întârziere pretinsă de reclamantul Maxim Caminschi de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM pentru perioada 26 februarie 2016 - 27 noiembrie 2020 în sumă de 6818 lei și 19 bani, Colegiul a apreciat ca fiind întemeiată parțial în partea sumei în mărime de 5627 lei și 39 de bani, în condițiile în care se constată întârzierea documentului executoriu din 25 noiembrie 2015, executat abia la data de 27 noiembrie 2020.

În argumentarea acestei poziții, Colegiul a reținut prevederile art. 942 alin. (1) - (2) din Codul civil (în vigoare din 01 martie 2019) potrivit cărora în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Prin urmare, întârzierea executării documentului executoriu nominalizat are

drept consecință plata dobânzii de întârziere, or, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, documentul executoriu din 25 noiembrie 2015 nu era executat, ceea ce denotă că Ministerul Justiției al RM s-a aflat în întârziere, iar dobânda prevăzută de art. 942 are un caracter de sancțiune și se aplică pentru perioada în care debitorul s-a aflat în întârziere.

Din calculul prezentat de către reclamantul - apelant Maxim Caminschi a rezultat că dobânda de întârziere a fost calculată pentru perioada 26 februarie 2016 - 27 noiembrie 2020.

Totodată, Colegiul a reiterat prevederile Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25 iulie 2014, potrivit căreia executarea silită a hotărârilor judecătorești împotriva statului, inclusiv a celor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, este posibilă doar după expirarea termenului de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

Astfel, legiuitorul a acordat statului un termen de grație de 6 luni pentru executarea benevolă a acestor hotărâri. Abia după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executorului judecătoresc inițierea executării silite.

În speță, Colegiul a observat că se constată tardivitate în executarea documentului executoriu emis la 25 noiembrie 2015, ceea ce presupune în prezenta speță privind temeinicia cerinței de încasare a dobânzii de întârziere în sumă de 5627 lei și 39 de bani.

Astfel, reclamantul este îndreptățit în circumstanțele prezentei spețe de a cere aplicarea dispozițiilor art. 942 din Codul civil, or, reclamantul a justificat corectitudinea aplicării în speță a dispozițiilor art. 942 din Codul civil, situație ce determină încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Maxim Caminschi dobânda legală de întârziere pentru neexecutarea în termen a deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, întârzierea până la 27 noiembrie 2020, în sumă de 5627 lei și 39 de bani.

Subsecvent, Colegiul a respins alegațiile Ministerului Justiției al RM precum că reclamantul urma să transmită titlul executoriu spre executare Ministerului Justiției al RM, or, aceasta denotă doar o eschivare a statului de la obligația sa pozitivă de a organiza un sistem de executare a hotărârilor, care să fie eficient atât în drept cât și în practică, care trebuia să acționeze în mod diligent pentru a asista reclamantul în executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată hotărârea instanței de fond în partea admiterii cerinței privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil în condițiile în care reclamantul și-a concretizat cerințele din acțiune, renunțând la această cerință.

Cu referire la cerința de reparare a prejudiciului moral cauzat în sumă de 2950 euro, Colegiul a apreciat ca fiind nejustificată legal.

În favoarea concluziei enunțate, Colegiul a reiterat prevederile art. 1998 din Codul civil, conform cărora prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune poate fi reparat exclusiv în cazurile prevăzute de lege.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a

cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Din sensul prevederilor legale citate rezultă că, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează și lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeași natură.

În același timp, din norma de drept enunțată rezultă că, se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Colegiul a precizat că ține de libertatea reclamantului să scoată în evidență toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care a suferit din punct de vedere fizic și psihic.

Sub acest aspect, instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificată cerința de reparare a prejudiciului moral, or, executarea tardivă a documentului executoriu, nu prevede posibilitatea reparării prejudiciului moral.

Astfel, instanța de apel a conchis că pretenția de reparare a prejudiciului moral formulată în prezenta speță este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel, reieșind din dovezile prezentate de către avocatul reclamantului în cumul cu materialele cauzei, precum și complexitatea cauzei, a statuat ca fiind neîntemeiate concluziile instanței de fond în partea admiterii cerinței de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică, în condițiile în care nu s-a făcut dovada suportării acestora.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al RM, de a respinge cererea de apel depusă de reprezentantul lui Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu, a casa integral hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a emite o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii depuse, cu dispunerea încasării de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Maxim Caminschi a dobânzii legale de întârziere pentru neexecutarea în termen a deciziei din 25 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, întârzierea până la 27 noiembrie 2020, în mărime de 5627 lei și 39 de bani. În rest, de a respinge acțiunea depusă.

La 30 iunie 2022, reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de Maxim Caminschi împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La 30 iunie 2022, reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de

Apel Chișinău cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursurilor depuse, reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu și reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, deopotrivă, au indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 20 iulie 2022 (f.d. 17, Vol. II), instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursurile depuse, informând despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 octombrie 2022, avocatul Denis Grecu, în interesele recurentului Maxim Caminschi a depus o notă informativă pe marginea cauzei aflate pe rol în ordine de recurs, solicitând un răspuns explicit și detaliat la toate problemele abordate (f.d. 25-28, Vol. II).

Alte referințe la cererile de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 15 februarie 2022, iar cererile de recurs au fost depuse la 30 iunie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 12 mai 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 231, Vol. I). Astfel, cererile de recurs declarate sunt depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu și reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererile de recurs declarate de reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu și reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul părților recurente cu soluția pronunțată de prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibile cererile de recurs declarate de reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu și reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de reprezentantul recurentului Maxim Caminschi, avocatul Denis Grecu și reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Daniel Pantea, împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat